DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XIII. ZATURDAG den 19den NOVEMBER, 1825. N. 46

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Z. M. den Koning der Nederlanden. door De Weduwe WM LEE.

UITTREKSELS VAN AMERIKAANSCHE NIEUWSPAPIEREN.

Philadelphia, Sept. 15.

De vermaarde gezigtkundiger, Sfrayel van Bazel, heeft thans een teleskoop vervaardigd van eene lengte van 64 voeten. Men zegt, dat door het behulp van dit groote werktuig verscheidene geleerde personen in staat waren, bezielde wezens, wegen, gebouwen en tempels in de maan te onderscheiden!

De beroemde baron Denon, die Buonaparte naar Egypte gevolgd was, is te Parys, op Donderdag den 28sten April ll. overleden, in den ouderdom van 84 jaren.

September 16.

De volgende belangryke uittreksels zyn van twee brieven, betreffende den dood van Judge Provoost:

"*Lima, April* 19.—Ik moet U de zeer droevige tyding mededeelen wegens het overlyden van onzen ouden vriend Judge Provoost. Hy stierf van koude en vermoeijenis op een eenzaam posthuis, vyf en dertig mylen aan gene zyde van Arequipa, den weg die naar Cusco leidt. Toen dit geval te Arequipa bekend werd, begaf zich de Heer Clark, die U zal voorstaan als de supercargo van de brik Thetis, van Philadelphia, terstond naar de plaats, waar men berigtte dat de Judge overleden was, en hy vond dat men het lyk uit de hut geworpen had in de sneeuw in de woestenny van Cordilleras! Die onbeschaafde menschen hebben hem niet willen begraven, om dat hy een ketter was. Clark begroef het lyk op de top van een heuvel, digt by die plaats. Hy kon over die menschen, die by hem waren, niet verkrygen om het lyk aan te raken, tot dat hy hen met zyne pistool gedreigd had."

September 19.

De brik Rose, komende van Macambo en vóór Alvarado, praaide op den 29sten Augustus het Engelsche schip Melpomene, bestemd naar Honduras. De kapitein van het schip berigtte dat het Kasteel van San Juan de Ulloa, op den 19den derzelfde maand begonnen had, op de stad van Vera Cruz te vuren, ten gevolge van een bedrog, gepleegd door de Mexikaansche oorlogsbrik Victoria. Zy heeft door list eene kanonneer boot van het Kasteel en eene kleine boot, waarin verscheidene officieren waren prys gemaakt: Zy verscheen vóór het Kasteel onder Fransche vlag. De stad heeft het vuur, niet tot den 20sten beantwoord, om aan de inwoners tyd te geven om dezelve te kunnen verlaten; maar toen kapitein Johnson op den avond van den 20sten aldaar verliet, werd er van beide kanten een hevig vuur aangehouden.

Mengelingen.

OVER HET VERGIFT DER ADDERS.

De ouden geloofden, dat het vergift der Adder, onmiddelyk in de maag gebragt, geene doodelyke gevolgen had, en grondden deze stelling op de ondervinding, dat men zonder nadeel het vergift uit eene wond uitzuigen kan. Ook Redi was van dit gevoelen.

Later hield Fontana staande, dat, schoon eene geringe hoeveelheid van dit vergift, byzonderlyk door een mensch, konde ingenomen worden, eene grootere dosis toch toevallen en den dood zelfs konde veroorzaken. Hy sneed acht Adders den kop af, drukte hun vergift in een lepel en gaf het eene Duif, die sedert acht uren niets gegeten had. Reeds eene minuut daarop, scheen het dier zwakker te worden, en twee minuten later, begon het te wankelen, viel op zyde en stierf na zes minuten onder hevige stuiptrekkingen.

Deze ondervinding sprak de proeve, die Redi genomen had, vlak tegen. Deze namelyk, had het vergift van vier Adders in een glas water gedruppeld en eene hoeveelheid daarvan aan eene Geit en eene ander gedeelte aan eene Eend gegeven, zonder het minste kwade gevolg te bespeuren.

Jacob Sozzi dronk insgelyks zonder nadeel het vergift eener Adder in een half glas wyn en een andermaal het vergift van drie Adders ook met wyn vermengd.

Om nu deze tegenstrydigheden, ware het mogelyk, opteholderen, nam Mangili vier jonge Lysters, om daarmede proeven te doen Aan de eerste gaf hy het vergift van drie Adders, aan de tweede dat van vier, aan de derde dat van vyf en aan de vierde eindelyk het vergift van zes Adders. Zy vervielen terstond in eenen staat van gevoel en bewegingloosheid, maar, na verloop van één uur, waren zy volkomen hersteld en hadden goeden eetlust.

Het vergift van meer dan twintig Adders werd in een glas opgegaard en aan eene Lyster gegeven, die daarvan geen ongemak had.

Deze proeven gaven eenen der helpers van Mangili den moed, om het vergift van vier groote Adders intenemen, en het had geen het minste kwade gevolg.

Een jaar daarna werd de proefneming met eene Raaf herhaald, die men twaalf uren lang niets te eten had gegeven. Deze slikte het vergift van zestien Adders door, zonder nadeel.

In October 1814. zegt Mangili, vergaarde ik het vergift van zeven groote Adders in een' theekop. Ik doopte nu vier stukjes broodkruim daarin en gaf die aan eene Duif; zy werd daarop terstond zwak, maar herstelde zich spoedig weder en had er geen letsel van.

Eenige dagen daarna bragt ik een weinig van het gedroogde vergift, dat ik veertien maanden in een welgesloten glas bewaard had, in eene wond aan den poot dezer zelfde, en nog van eene andere duif: terstond vertoonden zich blyken der vergiftiging en twee uren daarna stierven zy.

Eene andere Duif slokte zonder nadeel het vergift op van tien groote Adders.

Vergift dat achttien, twee en twintig en zes en twintig maanden zorgvuldig bewaard is geworden, deed nog Duiven sterven, welke het in eene wond aan den Poot werd bygebragt, het geen Fontanas gevoelen wederlegt: dat bewaard vergift niet langer dan negen maanden zyne kracht behoudt.

Een vicarius te Sachslen in het Canton Unterwalden op den Wald, zyn naam is Rober; heeft onlangs eene van hem gehoudene predikatie of vermanings leerrede tegen de hovaardy en de kleederdracht laten drukken, welke in den tegenwoordigen tyd te opmerkelyk is, dan dat wy er niet een gedeelte van aan onze lezers zouden mededeelen. Het volgende is een woordelyk uittreksel uit de preek van den jongen wereldpriester.

"Wie de wereld lief heeft, (zoo begint de redenaar) is reeds geen waar christen meer; want by den heiligen doop heeft hy de wereld, den satan en het vleesch plegtig afgezworen, en alleen onder deze voorwaarde is hy onder het getal der Christenen aangenomen. . . . . Hoor my dus aan, gy ydel en hovaardig vrouwelyk geslacht, want U raakt dit het meest, hoor my aan! ik zal U heden zeggen, wat uwe verdoemelyke modezucht en kleederenpracht voor voordeel aanbrengt. De modezucht en kleederenpracht bedekt U met schade en schande: eerste deel. Zy zal U in de helle slepen! dit zal U het tweede deel leeren . . . Zoo hoort het dan! In den naam van de geheele menschheid zeg ik het U, dat gy nog nooit eenen verstandigen, braven man behaagd hebt en ook nooit eenen behagen zult. Wie zyn zy, de dolle vereerders uwer blinkende dwaasheden?—Het is de duivel der hovaardy zelve, de satan met zynen geheelen aanhang. Het zyn onkuische wellustelingen, die in uwe ergerlyke optooijing, in uwe schandelyke ontblootingen hunne beestachtige en wellustige oogen vergasten, en overvloedig voedsel vinden voor hun geil en van het helsche vuur der begeerlykheid aangegrepen en doorgloeid harte vinden. Het is de geheele helle zelve, wier bruikbaarst werktuig gy zelve zyt, om de helsche vonken van vleesche begeerlykheid, van geilheid en onkuischheid in tallooze harten te ontgloeijen en tot verterende vlammen aanteblazen en over duizenden van onsterfelyke zielen dood, hel en verdoemenis te verspreiden.

"Steeds heviger en grimmiger wordende, barst de ongeestelyke redenaar in het einde aldus uit: "Ja ter uwer schande wil ik het U thans zeggen, en ten jongsten dage, wanneer gy U niet betert, ten jongsten dage nog zal ik het ter uwer grootere verdoemenis voor geheel de wereld herhalen: dat, sedert ik het onverdiende geluk heb, priester en biechtvader te zyn, ik in den heiligsten regterstoel nog maar weinige of geene zoo schandelyke, zoo afschuwelyke, zoo goddelooze schanddaden en zulke helsche ondeugden heb moeten hooren en vernemen, als die waren, waarvan gy modekinderen! zoo als ik zeker weet, door uwe pracht en ydelheid de eerste en grootste, zoo al niet de eenigste schuld en oorzaak waart. En wat volgt daaruit? Hoort en beeft: dit volgt daaruit: dat eene dubbelde hel op U wacht. Eene hel voor uwe eigene zonden, voor uwe eigene ydelheid, voor uwe eigene hoogmoed en hovaardy, voor uwen eigenen vertleezten wereld en modegeest; en eene hel voor vreemde zonden, voor gegevene ergernis, voor zoo veelvuldig veroorzaakten en beganen zielenmoord. . . Nooit zal ik zonder weerzin en afgryzen U slechts kunnen aanzien; en hardop en openlyk zeg ik het: Liever wilde ik eene hel vol van de afschuwelykste duivels zien, dan slechts eene minuut lang zulk een gekruld en ydel versierd modeschepsel aanzien! . . . . . Verachten zal ik uwe ydelheid zoo lang ik leef; en eens—wanneer gy wanhopend onder de verdoemden in de hel huilen en weeklagen zult, dan zullen wy, met God en alle Heiligen, nog om uwen ondergang lagchen en spotten."

November 18, 1825.

Fiscaal's Kantoor, den 18den November 1825

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gekwalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden 20 oncen voor een Reaal; kon nende de Fransche Brooden een once minder wegen.

Op pœne als by publicatie dd. 16den Maart 1824 gestatueerd is.

Per order van den Raad Fiscaal,

WM HK GORSIRA, tweede Klerk.

[illegible]RACAO.

[illegible] uitgeklaard sedert onze laatste

INGEKLAARD—NOVEMBER.

[illegible]	golet	Josefa, Pimento,	Martinique
[illegible]	——	Maria, Sicard,	Manzanilla
	[illegible]	St. Ant. de Paduo, Strom,	P. Cabello
[illegible]	golet	Maria, Van Luyck,	Maracaybo
[illegible]	brik	Anna Celestina, Canont,	Bordeaux, laatst van St. Thomas
	——	Wilson, Cole,	New York
	——	Snelheid, Clausen,	Amsterdam
	bark	Neptunes, Abeoutar,	Porto Rico

UITGEKLAARD—NOVEMBER.

12.	bark	Peter, Martines,	Porto Rico
15	golet	Saetha, Cunio,	dito
	——	Geertruida, Levy,	Maracaybo
	——	Helena, Eltino,	Puerto Cabello
16.	——	Anita, Hanzen,	Coro
	——	Estrella, Balbuena,	dito
	——	Aim. Josquina, Ellinger,	Maracaybo
17.	——	Aimable Lucie, Diedenhoven,	St. Thomas
	bark	Maria, Coudeville,	Puerto Cabello

PROTESTANTSCHE KERK.

Zondag den 20sten November, ten 9 ure.

Predikdienst door Ds. J. Muller, J. A. Z.

Gisteren werd de Verjaring des Geboorten Dags van Hare Koninglyke Hoogheid Frederika Louisa Wilhelmina van Pruissen, Koningin der Nederlanden, met de gewonelyke plegtigheden gevierd. Des morgens ten 10 ure trok het garnisoen in parade, en hetzelve werd door Zyne Excellentie den Schoutbynacht onzen Gouverneur in oogenschouw genomen. Des middags werden er koninglyke saluten gedaan van het Fort Amsterdam en van Z. M.'s korvet de Eendragt.

Wy vernemen met de aankomst van het [illegible]landsche brik schip de Snelheid, kapitein E. Clausen, dat Z. M.'s fregat de [illegible], gecommandeerd door kapt. Bakker, in eene zeer korte reis van 28 dagen te Hellevoetsluis is aangekomen; met genoegen moeten wy melden dat Generaal [illegible] en [illegible] gevolg en de Weled. [illegible] Heer R. van Rhaders, allen [illegible] goeden welstand zyn aangekomen.

[illegible] te Amsterdam aangekomen, het brik [illegible] Maria & Jacoba, kapt. J. J. Dart, in [illegible] reize van deze haven; en het schip [illegible] Maria, kapt. P. Bostyn.

Met de Snelheid is als passagier aangekomen de Heer L. Boyé.

Met het Amerikaansche brik schip Wilson, kapt. Cole, zyn er Nieuw Yorksche nieuwspapieren ontvangen, loopende tot het einde van October, van dezelven hebben wy eenige uittreksels gemaakt welke [illegible] lezers in dit nummer zullen geplaatst vinden.

Op Donderdag ll. is alhier van Bordeaux, [illegible] St. Thomas de Nederlandsche brik [illegible] Celestina, kapitein Canont, aangekomen, [illegible] ige Fransche nieuwspapieren ontvangen zyn, dezelven behelzen Europische tydingen tot het laatst van September. Onze lezers zullen, in dit nummer, de merkwaardigste uittreksels van dezelve vinden.

UIT FRANSCHE NIEUWSPAPIEREN.

TURKYEN.

Konstantinopel, Aug 20.—De Porte heeft van den Archipel zeer belangryke berigten ontvangen, welke van zeer gunstige gevolgen zouden kunnen zyn, die men in het begin niet zou kunnen gelooft hebben. De gezagliebbenden van Napoli di Romania hebben in hunne waanhoop de bescherming van Engeland ingeroepen en gedeputeerden naar dat land afgevaardigd om zich dadelyk aan Z. B. M. te addresseren; want de Engelsche kommandant Hamilton, die vóór Napoli di Romania ten anker ligt, heeft menigmaal de party der Grieken gekozen; de ze omstandigheid heeft in deze hoofdstad eene ongelooflyke gewaarwording veroorzaakt; en hetgene deze confusie veel vermeerderd, is dat men vernomen heeft, dat het Amerikaansche eskader, die reeds langen tyd geleden vóór Hydra verschenen was, zich meester gemaakt had van het eiland Porros. De Divan heeft verscheide ne malen zitting gehouden; en de onrust is al gemeen. De Fransche ambassadeur en de zaakgelastigde van Rusland hebben onverwyld buitengewone kouriers naar hunne respective hoven afgevaardigd.

Den 23sten Aug.—De berigten van Smyrna zyn zeer belangryk. Dezelven behelzen, dat, na dat Ibrahim Pacha zich met Hussein Bey vereenigd had, hy eenen tweeden aanval op Napoli di Romania had willen ondernemen, en dat hy reeds tot onder de muren van deze stad was, toen de Grieken hem lieten bekend maken dat zy de bescherming van Engeland giogen inroepen. Ibrahim werd hierover zeer verontrust en liet eene uitlegging hiervan aan den kommandant Hamilton vragen; maar eensklaps werd hy door de Grieken aangevallen, die na verscheidene bloedige en voordeelige gevechten, hem gedwongen hebben binnen Tripolizza te retireren.

GRIEKENLAND.

Hydra, Aug. 18.—Uittreksel van eenen privaten brief. "Ibrahim Pacha vertrok van Tripolizza, aan het hoofd van al de troepen, welke in die stad beschikbaar waren en rigtte zynen weg naar Leondari, welke plaats Ypsilanti, met den edelmoedigen zoon van Colocotroni, voor eenige dagen geleden als de belangrykste stand punten bezet hebben. Ibrahim Pacha begon in persoon, den aanval welke zeer hevig was; maar de Grieken die aangemoedigd waren door de overwinningen die zy behaald hebben vóór Tripolizza en Arachova, kwamen uit hunne verschansingen en dwongen hunne aanvallers om binnen Tripolizza te retireren. Het verlies van den vyand in dezen aanval was zeer groot; men heeft echter de omstandigheden van dit gevecht nog niet opgegeven.

"Men verzekert dat generaal Colocotroni, die binnen Messina getrokken was, zich van verscheidene posities meester gemaakt heeft, die Ibrahim Pacha heeft doen bezetten, om zy nen terugtogt op Coron en Modon te bedekken.

"De kommandant Hamilton is onlangs naar Smyrna vertrokken, waar hy een lang onder houd met den kommandant van de Oostenryksche station gehad heeft. Ten gevolge van dit onderhoud heeft hy aan de schippers en armateurs van de Oostenryksche vaartuigen eene note doen bekend maken, waarin hy aan hen verklaart dat het keizerlyke station voortaan niet instaat zal zyn, om hen tegen de Grieksche marine te beschermen, wanneer zy volharden in den dienst der Egyptische expeditie."

DE JONISCHE EILANDEN.

Zante, Aug. 22.—Het gerucht liep te Napoli di Romania, dat de drie duizend Egyptische troepen, die gelegerd waren te Arachova, en die van alle kanten ingesloten waren, door Colocotroni geheel zyn vernield geworden. Deze tyding, welke zeer waarschynelyk is, is echter nog niet officieel bekend gemaakt.

Men leest in de Grieksche dagbladen eene proclamatie van de uitvoerende magt, dat admiraal Miaulis belast wordt, om de nieuwe expeditie van twaalf duizend Egyptenaren en Albanezen, die te Cairo uitgerust wordt, tegen te gaan, en men verzekert, dat de vice admiraal Sachtori, die met deze missie belast was, reeds naar Alexandrie vertrokken is.

Corfu, Aug. 24.—De Seraskier Redchid Pacha heeft eenige dagen vóór zynen laatsten aanval op Missolonghi, de armee der Muzelmannen, met geforceerde marschen doen optrekken vóór deze plaats. Deze armee bestond uit 10 à 11 duizend mannen, byna allen Albanezen, die Salona bezet hadden. Na den terugtogt van deze armee, heeft generaal Gouras aan het hoofd van vier duizend man troepen zich op marsch begeven om de landengte van Corinthe te doorkruizen, ten einde zich met den generaal der Peloponesen te vereenigen om gezamenlyk tegen Ibrahim Pacha te werken. Deze blyft steeds op de hoogten van Tripolizza. Na den terugtogt van Moulens, heeft hy niets van eenig aanbelang met vrucht kunnen uitvoeren, niettegenstaande de versterkingen welke by van Navarino ontvangen had.

Aan den anderen kant, beginnen de mondbehoeften schaars te worden in de legerplaats van Ibrahim Pacha, aan wien alle kommunikatien met Navarino afgesneden zyn. Een garnisoen van 1200 Egyptenaren gelegen ten zuiden van Peloponesis, om de kommunikatien met deze laatste fortres te onderhouden, is volkomen door de Grieken verslagen, die de vesting van Nisi, welke door dit garnisoen bezet was, ingenomen hebben. De pest heerscht te Navarino, Modon en Coron.

Een ander nog noodlottiger voorval voor Ibrahim Pacha is dit, dat de Sphakioten een aanmerkelyk deel van hunne gebergten afgedaald zyn, om vyandelykheden in het eiland Candia te beginnen. Naauwelyks waren de laatste troepen van den Pacha van Egypte, die ingescheept waren voor de Peloponeses, op dit schiereiland aangeland, of deze bergmannen, die wegens hunne onversaagdheid bekend zyn, hebben zich overal verspreid om de Turken te schaden. Op deze tyding hebben de Grieken van Candia, die sedert een jaar geleden, hunne geboorte plaats, die door de Egyptenaren bezet is gewcest, hebben moeten verlaten, om dat zy de wapens tegen de Muzelmannen gevoerd hebben, en die naar den Archipel en de Morea gevlucht zyn, den wensch geuit om naar hun eiland terug te keren. Het gouvernement heeft, om deze onderneming te begunstigen, de daartoe benoodigde vaartuigen afgevaardigd, om hen over te voeren. Aan hun hoofd bevindt zich de vermaarde Chormouter, afstammeling van eene der aanzienlykste famielie van Creta, die op het tydstip dat de Turken dit eiland in bezit genomen hebben, het Islamismus omhelst heeft, om zyne groote schatten te beveiligen, en die op de eerste beweging der insurrectie, zich dadelyk verklaard heeft voor de zaak der Grieken.

UIT AMERIKAANSCHE NIEUWS PAPIEREN.

SPANJE.

Generaal Bessiere die ondernomen heeft om koning Ferdinand te onttroonen, heeft hierin zyn doel gemist en is op den 1sten September dood geschoten geworden. Een aantal voorname lieden in Spanje zyn gearresteerd geworden, op aanklagte van deel genomen te hebben in de zamenzwering tegen den koning.

In dat gedeelte van Spanje, hetwelke door de Fransche troepen niet bezet is, heerscht er eene schrikbare regeringloosheid; de persoonele vryheid is zeer onzeker. De royalisten worden in alle soorten van ongeregeldheden tegen de liberalen toegelaten.

Men berigt met zekerheid dat de koning sedert de executie van generaal Bessiere, zich in eenen toestand van zwaarmoedigheid en innerlyke wroeging bevindt, welke zelfs aan zinneloosheid grenst; dikwyls, in eenen aanval van bedwelming uitte hy den naam van dezen verrader; en men heeft bemerkt, dat de personen welke Z. M. omringen, hem in dezen staat zoeken te houden, in plaats van zyne dekreten, aangaande dezen generaal goed te keuren.

UIT DE VIJIA DE PUERTO CABELLO.

Men leest het volgende uit een Nieuw York nieuwspapier.

"Op den 30sten Augustus is een expres van Parys te Londen aangekomen, met de tyding dat Missolonghi ingenomen is geworden door twee Engelsche fregatten en dat toen deze tyding te Konstantinopolen bekend werd, dat de Porte een dekreet van represalien afgevaardigd had.

"De reis van Lord Wellington naar Parys, heeft de zaken van Griekenland ten oogmerk gehad. Het Fransche gouvernement staat toe, dat de Engelschen naar goed denken, in deze zaken handelen; en wanneer zulks noodzakelyk mogt zyn, zullen Frankryk en Engeland zich vereenigen, om zich tegen de oogmerken van Rusland en Oostenryk te verzetten.

"De vaartuigen welke bestemd waren om de troepen naar de Havana te vervoeren, vertrokken op den 8sten Augustus van Cadix naar Ferrol, en de geheele vloot van acht transportschepen, koopvaardy vaartuigen en twee brikken met troepen aan boord, zullen gekonvoyeerd worden, door het fregat Perla en de brik Jason.

"De Amerikaansche brik Abeona, kapitein Fairchild, vertrok van Gibraltar op den 26sten Augustus. Spanje bevindt zich thans in een' onrustigen toestand, er heerscht de grootste anarchie, er bestaan volstrekt geene wetten en overal worden moorden en misdaden in dit ongelukkige land gepleegd. Men ziet een krisis te gemoet, waarin Spanje aan eene andere groote en verlichte natie zal moeten behooren, of een hoogste toppunt van ellende stygen."

Londen, 19den Augustus—Lord Cochrane heeft op Donderdag morgen eene conferentie met de voornaamste leden van de Grieksche deputatie gehouden, en de voorstellen die zy aan hem gedaan hebben waren zeer edelmoedig.

De kooplieden die met Turkyen handelen zyn zeer bekommerd over het vertrek van lord Cochrane naar Griekenland. Zy zyn bevreesd voor het leven en de eigendommen der Engelschen die in de Levant zyn: want de Turken zullen nimmer gelooven dat een Engelsche onderdaan de zaak der Grieken zou kunnen omhelzen, zonder de voorkennis van zyn gouvernement; maar deze kooplieden, wanneer zy in aanmerking nemen dat er eene menigte Europeanen zyn, van byna alle natien, die tegen de Grieken by den Pacha van Egypte dienen, zonder de toestemming van hunne respective gouvernementen, zoo zouden zy zich kunnen gerust stellen; want zekerlyk hebben de Grieken even zoo veel regt als de Turken, om zich van de hulp der Kristen mogenheden te bedienen.

Den 22sten.—De onderhandelingen tusschen de Grieksche gedeputeerden en Lord Cochrane zyn op eene zeer gelukkige en eerlyke wyze ten einde gebragt. Men gelooft dat deze naar Griekenland zal vertrekken, zoodra als hy van Schotland zal terug gekomen zyn, waar hy voor eenen zeer korten tyd vertrokken is.

Den 24sten.—Op dezen morgen heeft Lord Cochrane afscheid genomen van de Grieksche gedeputeerden en is dadelyk van deze hoofdstad vertrokken. Men hecht veel vertrouwen aan het welgelukken van deze onderneming, en het plan van operatien heeft eene algemeene goedkeuring weggedragen. Zoodra dat deze onderhandelingen afgedaan waren, is er onverwyld een koorier naar Griekenland vertrokken om deze aangename tyding te brengen.

GRIEKENLAND.

Parys, Aug. 16 — Het schynt dat er tweedragt heerscht tusschen de inwoners van het vaste land en die der eilanden, om dat dezen het gezag van Colocotroni niet willen erkennen. De inslniting van Ibrahim Pacha heeft geene vele verandering te weeg gebragt; hy had zyn hoofdkwartier te Cariteno, tusschen Tripolizza en Arcadia, alwaar hy verwabht te zullen versterkt worden, met de troepen welke Hussein Bey te Navarino zal aanvoeren. De *Oostenrykseke Opmerker* van den 6den berigt derzelfs aankomst aldaar, en op zulke eene omstandige wyze dat men er geenzints aan kan twyfelen.

We received since our last New York and Colombian papers, from which we made some extracts, which will be found in our subsequent columns.

From the Puerto Cabello Vigia of the 12th inst.

REVOLUTION IN SPAIN.

It will be seen from the following items of intelligence from the Peninsula, extracted from French papers, that the Clergy has attempted a conspiracy against Ferdinand, to dethrone him, and place Don Carlos his brother on the throne. This has given rise to many factions, at the head of one of which, is general Bessieres. Spain is now devided between serviles and liberal—Fernandists and Charlists, and will therefore not be able to realize the intended expedition for the Havana.

Madrid, Aug. 2d.—The king, we understand, is gone to Burgos. In the departments of the South and especially in Malaga, the greatest fermentation prevails—we abstained hitherto from speaking of the faction styled Carlista, because we were far from believing, that this country so eminently religious, should harbor in its bosom, so many depraved subjects, who could thus trample on the legitimacy and on the rights of our much beloved monarch, Ferdinand:—we must now however, yield to evidence beyond a doubt, the Royalist troops having already come to blows with the Carlistas. His majesty is mortified, and serious events are anticipated. A courier arrived the day before yesterday, at Sanildelfonso, states that the Trappist (a monk by the name of Antonio Marañon) has taken up arms in favor of Charles the 5th and relied on being joined by many thousandre men. The king could not refrain his anger on perusing this communication and issued the strongest edicts for repressing this sedition; 25,000 dollars are to be the reward of whomsoever should apprehend this monk, dead or alive.

Irun, 5th.—The Trappist was apprehended in Viana (province of Logroño) and carried to Pamplona, where the Clergy claimed him and is extremely well treated in the prison of his convent. It is a question how government will like this breach of jurisdiction, and whether or not a crime of this magnitude, calls forth for the punishment of Marañon by a military court martial. General Quesada is ordered to Madrid, some say, to Seville, where the greatest troubles prevail.

Irun, 15th.—The Carlistas are attempting to revolt the province of Arragon. The 2d inst. was pitched upon for a general massacre at Saragoza, which was prevented by the active Vigilance of the captain general Bassecourt. In all the other provinces, the same spirit of disturbance exists as in Galicia, hence there will be no expedition for the Havana.

Paris, Aug. 25th.—General Bessieres left Madrid incognito, to place himself at the head of some partizans, and release the king, from the state of slavery to which his ministers have reduced him. On the 17th 3 companies of St. Jago regiment posted at Jetafe, two leagues from Madrid, on the road to Toledo, proceeded to Briboega, headed by Bessieres, on their way to Aragon, where they expected to have many followers. General España marched against them with 3000 men, infantry and cavalry, and 4 field pieces. The following decree of the king dated 17th at Sanildelfonso bespeaks the situation of Spain.

Art. 1. The rebels, who on the first summons of their chiefs, do not surrender at discretion, shall be instantly put to death.

2. All persons joining those rebels, and making common cause with them, shall be dealt with in the same manner.

3. Those taken with arms in their hands shall be scarcely allowed the time. to die as Christians.

4. Every individual, be he military or not, who join in the rebellion, shall suffer death.

5. All serjeants, corporals or privates, who deliver their rebel officiers and chiefs over to the authorities, shall be forgiven.

Aug. 27th.—On the 15th a large number of monks have been made prisoners a few miles from Madrid, at the same moment, that one of the order of Merced was publicly preaching in the capital the necessity of placing Don Carlos on the throne, whose good principles and habits of religion are well known. On the 4th upward of 100 were taken in custody, on suspicion of being parties to the revolution against the king. Zea Bermudez, the prime minister, sent in his resignation and public business was suspended for 24 hours. So triumphant the party for the Infante seemed to be, that his consort, the Infanta, advised Ferdinand as a friend, to abdicate the throne, agreable to the general wish of the nation—but this the king has scorned to do, and he has compelled Zea Bermudez to resume his functions, and he was willing to forgive his brother for the last time, on the condition that he should instantly set off for France or Italy, and that the princess of Beira should return to Portugal. This took place on the 15th and the king has had a conference with general Santa Cruz, which lasted six hours.

Irun. 19th.—A courier from Madrid, was stopped yesterday morning 2 leagues from Victoria and six passengers who were coming in it were thoroughly searched.

Madrid, 22.—Bessieres was on the 20th at Maranchon, on the road to Aragon.

FROM AMERICAN PAPERS.

New York, October 20

The arrival of the ships Mentor and James Cropper, puts us in possession of London dates of the 14th and Liverpool of the 16th ult.

The Greeks, it is to be feared, under the pressure of adverse circumstances, have made an offer of putting themselves under the protection of Great Britain—though it is not said how this is to be effected, nor what would be the probable course of Great Britain in the matter. The success at Missolonghi, which can no longer be considered doubtful, may have reinspired the hopes of the Greeks, and at any rate it would seem certain from the language of the Courier of the 14th, that nothing had been determined on by, or even perhaps communicated to, the British ministry on this subject.

The report that had prevailed in London at the last dates, of the complete subjugation by the British troops, of the Burmese empire, is contradicted by more recent intelligence, which shews that the war still rages with unabated violence.

Letters from Belfast of 12th Sept. state that the ship Superior had not bilged—that she would probably be got off—and that the part of the cargo saved, was not damaged.

The difficulty concerning intercourse between Hayti and the French West India islands, has, it seems, been foreseen and provided against; and that Boyer has acquiesced in a regulation which prohibits Haytian vessels not only from *being received*, but from ever *showing themselves* in the French islands.

This constitutes another extraordinary feature in the miscalled recognition of Haytian independence, which is much more like re colonization, than acknowledged independence.

Some of the journals having endeavoured to excite uneasiness in the planters respecting the communications which the new state of St. Domingo might have with our Islands, we are authorised to declare that the foresight of the government has taken away every pretext for alarm on this score: *the ships of Hayti will not be received in our colonies*, and will not even show themselves there. It is but justice to add, that this regulation has not met with any difficulty in St. Domingo.—[*Paris Etoile.*]

October 22.

Extract of a letter from Paris, Sept 7.

"Our ministers are under a good deal of embarrassment in regard to the manner of receiving Lafayette, who according to the accounts brought by the Edward Bonaffe, must soon arrive. The moment our ministers heard that the general was coming in the frigate Brandywine, they dispatched orders to the authorities at Havre, to prevent any kind of meeting and every mark of honor which might be attempted to be bestowed on him. On the other hand, the most respectable of the merchants and other inhabitants, have resolved to express their esteem for his character by every means in their power. The military commandant is a violent royalist, but the Mayor is a good natured and moderate man, who wishes to avoid every sort of tyrannical measures. The American frigate is another subject of embarrassment. It is usual when a frigate enters the port, for her to salute the batteries with 15 guns, but this salute must be returned by an equal number.—Now our government are afraid that if they reply to the American salute, the people will think they are expending powder in honor of Lafayette, but if they do not agree to return, they will be obliged to let the frigate enter without saluting, for they well know that the American Captain will not burn a match without an assurance of reciprocity."—*London Times.*

October 24.

Interesting from Spain.—We are indebted to captain Forbes, of the ship Fabius, from Cadiz, for the subjoined interesting intelligence respecting that ill fated country. General Bessieres, who had made an attempt to dethrone Ferdinand, in which he failed, was shot on the 1st of September. A great number of the principal men in Spain had been arrested on a charge of conspiracy against the king; among whom were Oliva, counsellor of Castile and canon of Toledo; Salome, rector of the poor hospital; the first groom of the bed chamber; Solera, canon of Leon, and chaplain of the order of St. Jago; the marquis of Cardena; Martinez, bishop of Malaga; general of the Merced; Pedro Cortinez, dean of Mexico; Asnares, minister, Villele, governor of the council; Rufino Gomez; Forlan, physician of the council; Dominguez, commander of artillery; Gonsalez, bravo and mino, colonel of the lancers.

That part of Spain unoccupied by French troops was in a dreadful state, personal safety being very uncertain. The royalists were tolerated in every species of brutality towards the liberals.

FROM EL COLOMBIANO.

Caracas, November 2.

The Ministerial Journals of Paris have published commentaries on the King's ordinance respecting Hayti, which are calculated to create serious difficulties, should they reach the eyes of the Haytians before the negotiation be concluded in all its parts. The *Drapeau Blanc*, a paper principally belonging to M. de Villele, and understood, therefore, peculiarly to speak his sentiments, states, that "the officer who was the bearer of the ordinance gave the people of St. Domingo the alternative to accept it within fifteen days, or to commence hostilities" According to this statement, the Haytian authorities submitted to menace, instead of receiving the conditions offered to them "with respect to gratitude." The same journal contains the following remarks on the ordinance in question:—

"The words sovereignty and *suzeraineté* are not mentioned in the ordinance, nor ought they to have been. The condition, by which France obtains for her commerce an advantage superior to all other nations, constitutes a permanent right, of which she cannot be deprived without rendering null and void the concession made to the colony. It is therefore a tribute, implying a recognition of *suzeraineté*. Those who submit to it, cannot afterwards relieve themselves from it without destroying their right to independence. No foreign nation can invade St. Domingo, nor can even obtain advantages equal to those secured to us, without by that very act restoring to France all that she has renounced. Her sovereignty is, to speak correctly, only suspended. Her *suzeraineté* is acknowledged to exist by a clause insuring to her a special privilege, and which, therefore, admits, in case of need, that succour and protection ought to be yielded."

The *Etoile*, in the same spirit, contrasts the mode in which England recognized the independence of the United States, and that in which France has conceded that of Hayti. If the arrangement made with the sable republic be likely to produce the benefits to French commerce which are generally expected from it, we think the ministerial writers act most unwisely in hazarding the attainment of these results by language as dishonorable as it is injudicious. Since these publications have taken place, a very different impression has been made on public opinion with respect to the resumption of friendly intercourse between France and Hayti. It was generally apprehended in Paris, that the first advices from the West Indies would materially alter the aspect of affairs in that quarter.

By papers from Bogota to the 29th of September, we learn that his excellency the liberator was in Cusco on the 28th of June. Rodil, the governor of Callao, abandoning his former pride, has thought fit to treat with general Salom respecting the terms on which the place shall be surrendered. The cities and towns of Peru have manifested to the liberator the warmest marks of their respect and gratitude.—One half of the Colombian army was preparing to return to Colombia forthwith.

CHILI.

Letters from the Pacific announce that the island of Chiloe still adheres to Spain. The government of Chili has invited to attach itself to the Republic; but the governor, in reply, says he has communicated the invitation to the people, and taken their sense on it, and they have determined to adhere to Spain. The governor proceeds to remark." that the governments of Spanish America were feebly organized, and in a state of anarchy, and that the cabinets of France and Russia would restore his august Monarch to his full powers, and the New World to peace and prosperity."

[The Archipelago of Chiloe is a cluster of islands in a large gulf or bay at the South extremity of Chili. It consists of 27 islands, 25 of which are inhabited. Chiloe, the principal island, is between lat. 42 deg. 10 min., and 43 deg 47 min. S., and is about 120 miles long. It is separated from the main land by a channel little more than a mile wide.]

Chili is represented, in all the late accounts, as being in a truly deplorable state, and is daily growing worse.

FROM AMERICAN PAPERS.

Philadelphia, Sept. 15.

The celebrated optician, Sfrayel, of Basle, has just finished an immense telescope, 6½ feet long. It is said that with the aid of this enormous instrument, several learned persons have been enabled to discover animated beings, roads, monuments, and temples in the moon!

Baron Denon.—Denon, a scholar, author philosopher, traveller, and philanthropist, is dead. He lived through the most important period in the history of man. He united by his researches, the old world with the new, and ancient with modern times. His extraordinary powers, his vast acquirements, the space he filled in the eyes of men, will long be subjects for the eulogist, the historian, the novelist and the poet. In truth, his history is a novel, and his life an epic poem. He died at Paris, on Thursday, the 28th April, aged 84 years, preserving his gaiety to the last moment.

September 16.

The following interesting extracts are from two letters which a friend has put into our hands relative to the death of the late Judge Prevost:

"*Lima, April* 19.—I must now inform you of a most melancholy piece of intelligence; I mean the lamented death of our old friend Judge Prevost; he perished from cold and fatigue at a solitary post house, thirty five leagues the other side of Arequipa, on the road to Cusco. On the news of his death reaching Arequipa, Mr. Clark, whom you may remember as the supercargo of the brig Thetis, of Philadelphia, immediately set out for the place where it was reported the Judge had died, and he found the body thrown out of the hut and lying exposed in the snow on the desert Cordilleras! The brutes had not buried him because he was a heretic. Clark dug a grave on the top of a hill near by, through the snow and into the frozen ground, and performed the last sad office as well as he could. He could not make the fellows he had with him touch the corpse until he had presented his pistol at them, and threatened to shoot them. The Judge should have lived to have faced his foes at home."

September 19.

The brig Rose, from Macambo, and off Alvarado, spoke Aug. 29 the English ship Melpomene, bound to Honduras, the captain of which ship informed us, that the castle of St. Juan de Ulloa, commenced firing on the town of Vera Cruz, on the 19th inst. in consequence of a deception played upon them by the Mexican brig of war Victoria, she having captured by strategem, one of the gun boats belonging to the castle, and also a small row boat with several officers on board. she made her appearance off the castle, under French colors. The town did not return the fire until the 20th in order to give the inhabitants time to leave, but when captain Johnson left on the evening of the 20th there was a most tremendous fire kept up on both sides.

Baltimore, October 20.

From the Norfolk Herald.

The governor general of Havana, under date of the 24th ult. has addressed a proclamation to the wealthy and humane portion of the inhabitants of Cuba, calling on them for assistance to relieve the sufferers of Porto Rico in a most dreadful hurricane which took place on the night between the 26th and 27th July. It is thus represented—"The hurricane lasted about three hours, and never was so dreadful a one experienced in that island—it laid in ruins many villages, and the crops is destroyed and number of persons which were lost under the ruins of houses or carried off by torrents are incalculable. That part of the island near St. Johns, the villages of Cangresos Rios, Piedrat, Guaynabo, Vega Vaja, Vega Alta, Toa Veja, Caguas, Cayez, Humacas, Zabucoa, and many others, have almost disappeared—and even the mountains have, in some instances been much reduced in size and appearance. The ravages in the South had not yet been heard of. The Moro, government house, and walls of the city of St. Johns, had suffered great injury, and the bridge (St. Antonio,) had been destroyed. Every vessel in the harbors along the coast from East to West, was also lost or materially damaged."

An intelligent American writes from Spain, that it was believed there, that a civil war in the United States would inevitably grow out of the recent *Presidential* election, and Spain then recover her colonies. In addition, all the more loyal subjects of Ferdinand were under the impression that the Holy Alliance had directed the American people to name a king for themselves, it being time that they should be brought within the happy pale of the European system.—*Nat. Gazette.*

From the Boston Daily Advertiser.

British Colonial Trade.—The late act of the British Parliament for further regulating the trade of the American and West Indian Colonies, and the warehousing of goods in the colonies, is to go into effect on the 5th of January next. The act, as officially published, varies in some important particulars from the bill as published some time in our paper. By the act it will be lawful from the 5th of January next, to import any goods, except certain articles enumerated, from any foreign place in America, Europe or Africa, and from Asia within the Mediterranean, either in British ships, or in ships of the country of which the goods are the produce. The goods excepted, and which are prohibited, are gunpowder, arms, ammunition and utensils of war; dried and salted fish, salted beef, pork and bacon; whale oil, blubber and fins; books which are prohibited to be imported into the United Kingdom; base and counterfeit coin; and goods the produce or manufacture of any place within the limits of the East India Company's charter. Besides the above, the following are prohibited from importation in the Colonies of South America: the West Indies and Newfoundland, viz. coffee, cocoa nuts, sugar, molasses, and rum of foreign production.

By the same act Kingston in Jamaica, Halifax, Quebec, St. John in New Brunswick, and Bridgetown in Barbadoes, are made free warehousing ports, and the king is authorised to appoint other ports for the same purpose. At these ports the collectors are authorized to appoint warehouses, where all goods which shall be legally imported, may be warehoused without the payment of any duty. The importer however to give bond, in treble the amount of duties payable on such goods, with condition for the safe depositing of them in the warehouse, and for the payment of the duties, or for the exportation of them, within two years.

October 21.

Fayetteville, (N. C.) October 12.

A Prodigy.—The following is so remarkable that we should hesitate in giving it publicity, did not our information come from the most unquestionable source:

There is, at the present time, in Marion District, S. C. a boy child, the son of a black woman belonging to Mr. John M'Leod, who at the age of three months, walked a quarter of a mile with ease and without assistance. He is not quite nine months old, yet speaks sensibly and deliberately—rides on horseback to any place, when assisted to mount, and does not weigh more than from eight to ten pounds. He ofttimes grasps the horse firmly by the mane, throws his heels in the air, and performs several other antic tricks with all the agility of an equestrian monkey.

Dr. M'Kenzie, who has the mother of the boy under his charge, vouches for the correctness of the above statement, besides others who have been eye witnesses of the fact.

Cockroaches.—Messrs. Editors:—In your paper I noticed a piece desiring some one of your correspondents to state a remedy for Cockroaches. The remedy I have frequently tried and always with success, consists of *shingle shavings*. Put them in the part most infested, in a short time it will be cleared of them. Q.

[If shingle shavings possess this power, it must be from the *essential oil* they contain. The *greener* the wood, therefore, of which they are made, the more effectual will be the remedy.—*Phila. Gazette.*

The Greeks.—The following article, which appeared in the St. Petersburgh Gazette contains some interesting facts as to the Greeks of the Morea, in whose fate the court of Russia cannot be altogether indifferent, when it thus allows so favorable a notice of them to have a place in the official Gazette.

"The Greeks are the first carries of the Mediterranean. In order to withdraw a son from the Capitation Tax, the father chooses to intrust him with the master of a vessel, in order to learn the art of navigating the Mediterranean. The Greeks know better than any other seamen how to encounter the storms in the small gulfs of the sea; and while the Swedish and Danish navigators become every day more rare, that of the Greeks augments in proportion. It is the Greek flag which is seen most at Marseilles, Barcelona, and Ragusa. The Greeks make one, and even two, voyages a year more than the shipping of other nations, who sail from the ports of the Levant to those of Christian countries. This depends not only upon good seamanship, but also on account of ancient usage, by which they are not obliged to so long a quarantine. The Greeks fear the plague less than others, because they in consequence remain a less time in the infected ports. The pay of the Greek mariner is small, and his provisions cost still less; the number of drunkards being very small, they have no need of provisions of liquor for long voyages, and building timber is as cheap to them as provisions. In spite of all the restrictions established at Malta, and in the Ionian Isles, to the prejudice of their flags, the Greeks were almost exclusively the carriers to the ports of Turkey, Barbary, and the Black Sea. It is by commerce and navigation that the Greek nation has, in thirty years, made such a progress in civilization; and it is in the ports of the Christian States that it has learned to appreciate liberty."

VARIETIES.

Receipt for Preserving Milk.—The following method of preserving milk at sea, during the longest voyage and in the warmest climate, equally sweet as when it was first drawn from the cow, ought to be more generally known: Provide a quantity of pint or quart bottles (new ones are perhaps the best); they must be perfectly sweet and clean, and likewise very dry before they are made use of. Instead of drawing the milk from the cow into the pail as usual, it is to be milked into the bottles; as soon as any of them are filled sufficiently they should be immediately well corked, with the very best corks, in order to keep out the external air, and fastened tight with packthread or wire, as the corks in bottles which contain cider generally are. Then on the bottom of an iron or copper boiler spread a little straw; on that lay a row of the bottles filled with milk, with some straw betwixt each to prevent them from breaking, and so on alternately, until the boiler has got a sufficient quantity; then fill it up with cold water. Heat the water gradually until it begins to boil; and as soon as that is perceivable draw the fire; the bottles must remain undisturbed in the boiler until they are quite cold; then take them out and afterwards pack them in hampers, either with straw or saw dust, and stow them in the coolest part of the ship. Several years since the writer tasted some milk on board a Swedish or Danish ship in the harbour of Liverpool which had been carried twice to the West Indies and back to Denmark. The captain said it was milked into the bottles at Copenhagen upwards of eighteen months previous to that time; it was as sweet or more so (we imagined) then when first milked from the cow.—The perpetual motion of the sea in time improves milk equally as much as it does Madeira wine.

Vegatables.—The sooner vegetables are used after they are gathered, the better. They in general should be kept apart, for, if laid in contact, in a very short time they impart their peculiar flavors to each other. Leeks or celery will quickly spoil a whole basketful of cauliflower or the finer vegetables. Another general rule is, that they should not be kept in water, nor even washed or refreshed by sprinkling them with water, till they are to be used, as the flavor is thereby greatly injured; but if, by having been cut or gathered some time, they have become flaccid, it is absolutely necessary, to restore their crispness before cooking them, otherwise they will be tough and unpleasant.—This is to be done, when the size of the vegetable admits of it, as cauliflower, sallad, celery, &c. by cutting off a piece of stalk and setting the fresh surface, thus exposed, in water, which will be absorbed; in other cases the whole vegetable must be immersed in water. Most vegetable substances being more or less succulent, their full proportion of fluids is necessary for their retaining that state of crispness or plumpness which they have when growing. On being cut or gathered, the exhalation from their surface continues, while, from the open vessels of the cut surface, there is often great exudation or evaporation, and thus their natural moisture is diminished, and the tender leaves become flaccid, and the thicker masses or roots lose their plumpness. This is not only less pleasant to the eye, but is a real injury to the nutritious powers of the vegetable; for in this flaccid and shrivelled state its fibres are less easily divided in chewing, and the water which exists in the vegetable substances, in the form of their respective natural juices, is directly nutritious.

Spots on the Sun.—The astronomers of the 17th century considered the spots on the Sun as indicating the commencement of a great conflagration, which would ultimately destroy the universe. During the following century, La Hire maintained that these spots were great lakes, which would drown the world. The supposition that the sun was an igneous or fiery body is now abandoned, and it is considered, with more appearance of rationality, to be the centre, towards which the luminious fluid from all parts, and the heat spread throughout space, constantly gravitate. Like the glass plate in the electrical apparatus, the sun by its axis, puts in motion these fluids, which, accumulating on the surface, from a splendid atmosphere, by which we are deprived of the sight of the dense and opaque nucleus of this stupendous body. The movements had change of position of these luminous bodies, permit us sometimes to have an imperfect view of some parts of the sun, and these parts form what are called spots. But these spots do not prove an exhaustion either of light or heat, and we have the testimony of those who have long and carefully observed their appearance, that they never produced any sensible alteration upon the temperature of our planet. Cold and wet years have been frequent when few spots were observable, and the sun has been covered with them during hot and dry seasons.